

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>III K 1165/17</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	A. R. (1) E. R.	działając wspólnie i w porozumieniu w okresie począwszy od 13 maja 2017 r. do 31 grudnia 2018 r. z góry powziętym zamiarem, wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu rozpowszechniały i utrzymywały za pośrednictwem środków	

masowego komunikowania się - portalu internetowego Y. przy użyciu profilu K. Z. pomawiające Oskarżycielkę prywatną materiały audiowizualne i słowne, pomawiające Oskarżycielkę prywatną o:

1) brak wykształcenia architektonicznego przez Oskarżycielkę prywatną, a zatem przywłaszczenie i publiczne używanie tytułu zawodowego, do którego Oskarżycielka prywatna rzekomo nie ma prawa, tj. popełniania wykroczenia, o którym mowa w art. 61 par. 1 k.w.

2) brak uprawnień zawodowych niezbędnych do wykonywania czynności zawodowych, których podejmowała się i podejmowała się Oskarżycielka prywatna w tym ramach inwestycji realizowanej na rzecz Oskarżonych,

3) stosowanie klauzul niedozwolonych w obrocie konsumenckim pomimo wpisu stosowanych przez nią uprzednio zastrzeżeń umownych do rejestru klauzul niedozwolonych, tj. umyślnego naruszania zbiorowych interesów konsumentów,

4) nierzetelne wykonanie inwestycji na rzecz Oskarżonych, w tym wydanie popękanych mebli i brak ich naprawy, wydania popsutego sprzętu agd bez gwarancji,

		<p>wadliwego wykonania mozaiki artystycznej,</p> <p>5) niewykonywanie wyroku sądowego w przedmiocie osobistego obowiązku Oskarżycielki prywatnej zapłaty na rzecz Oskarżonych,</p> <p>6) naruszenie nietykalności cielesnej Oskarżonych w szczególności w okolicznościach nieuzasadniających takiego zamachu,</p> <p>7) prowadzenie komunikacji za pośrednictwem środków porozumiewania się z ukrywaniem swojej tożsamości,</p> <p>przy czym A. R. (1) jest odpowiedzialna za rozpowszechnianie przedmiotowych materiałów a E. R. za dobór, pozyskanie tych materiałów i ich przygotowanie do rozpowszechnienia,</p> <p>tj. o czyn z art. 212 par. 2 k.k. w zw. z art. 12 par. 2 i ar. 18 par. 1 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>A. R. (1) i E. R. są użytkownikami lokalu nr (...) znajdującego się w W. przy ul. (...), a A. R. (1) jest współwłaścicielem tego lokalu. W dniu 1 lutego 2016 r. doszło</p>	<p>Zeznania oskarżycielki D. R. w części</p>	<p>2100-2102, 2131-2135, 2393-2395</p>	

do zawarcia przez A. R. (2) (matkę A. R. (1)) z firmą (...) sp. z o.o. umowy na wykonanie projektu prac budowlano-remontowo-montażowych w wyżej wymienionym lokalu. Przy wykonywaniu umowy, w imieniu swojej matki, występowała A. R. (1). Następnie w dniu 21 kwietnia 2016r. E. R. zawarła z firmą (...) sp. z o.o. umowę o wykonanie prac budowlano-remontowo-montażowych w wyżej wymienionym lokalu przy ul. (...) w W..

Początkowo współpraca między stronami przy realizacji drugiej umowy przebiegała zgodnie. Pod koniec jednak realizacji umowy oskarżone zaczęły zgłaszać liczne uwagi co do sposobu wykonania prac, jakości zamontowanego wyposażenia, pochodzenia elementów tego wyposażenia, braku faktur dokumentujących pochodzenie wyposażenia i dokumentów gwarancyjnych.

Oskarżone wykonywały zdjęcia mieszkania oraz filmy dokumentujące realizację prac w tym lokalu. Oskarżone złożyły oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Także oskarżycielka prywatna złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy.

Oskarżone oraz ich matka A. R. (2) wystąpiły z

powództwem przeciwko (...) sp. z o.o. o zapłatę. Wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie o sygn. akt I C 631/17 przyznano oskarżonym i ich matce A. R. (2) kwotę niespełna 1.200.000 zł od spółki. Pozwanej spółce przywrócony został termin do wniesienia sprzeciwu oraz zawieszony rygor natychmiastowej wykonalności wyroku zaocznego.			
Zeznania świadka T. K.	2390-2393		
Zeznania świadka A. R. (2)	2467-2470		
Zeznania świadka T. M.	2471-2472		
Zeznania świadka M. Ł.	2472		
Zeznania świadka M. Z.	2516-2517		
Zeznania świadka M. Ż.	2517-2518		
Wyjaśnienia E. R. w części	2322-2326, 2378-2384		
Kopia pozwu o zapłatę wraz z załącznikami	391-860		
Załączniki do pisma z dnia 29 maja 2020 r.	1177-1990		
Załączniki do pisma z dnia 30 lipca 2020 r.	2044-2094		
Od marca 2017 r. na portalu Y. zaczęło funkcjonować konto pod nazwą „(...)”, na	Skarga	1-67	

którym zamieszczono materiały w postaci zdjęć i filmów dotyczących realizacji przez firmę oskarżycielki prywatnej umów dotyczących lokalu przy ul. (...) w W.. Z materiałów tych wynika m. in., że D. R. nie ma wykształcenia architektonicznego ani uprawnień zawodowych niezbędnych do wykonywania czynności zawodowych, których podejmowała się w ramach inwestycji realizowanej na rzecz oskarżonych. W szczególności zaś z materiałów tych wynika, że oskarżycielka prywatna w sposób nienależyty wykonała umowę dotyczącą przeprowadzenia remontu lokalu przy ul. (...) w W.. Zamieszczone zdjęcia i filmy wskazywały na to, że D. R. miała dopuścić się wydania popękanych mebli i braku ich naprawy, wydania popsutego sprzętu agd bez gwarancji, wadliwego wykonania mozaiki oraz elementów oświetlenia, a także fizycznego zamachu na jedną z oskarżonych. Pomimo trzykrotnego zwrócenia się przez Sąd do (...) o podanie danych osoby, do której należy przedmiotowe konto, nie udało się ustalić osoby, która je założyła i która zamieściła wskazane materiały na portalu Y..

Zeznania oskarżycielki D. R. w części	2100-2102, 2131-2135		
Nagrania	2145		
Od grudnia 2016 r. A. R. (1) i E. R. zamieszczały w Internecie, w tym na swoich profilach w mediach społecznościowych, materiały bardzo krytyczne wobec oskarżonej i jej firmy, a dotyczące wykonania umowy dotyczącej prac remontowych w lokalu przy ul. (...). A. R. (1) założyła bloga pod nazwą „(...) który dotyczył inwestycji zrealizowanej przez firmę oskarżonej. Część z tych materiałów zostało zamieszczonych także na koncie pod nazwą „(...)”.	Skarga	1-67	
	Zeznania oskarżycielki D. R. w części	2100-2102, 2131-2135	
	Wyjaśnienia E. R. w części	2322-2326, 2378-2384	
D. R. złożyła do Prokuratury Rejonowej W. M. zawiadomienie o uporczywym nękanii jej od 1 stycznia 2017 r. przez A. R. (1) i E. R. w celu zmuszenia jej do zapłaty rzekomej wierzytelności pieniężnej.	Kopia akt postępowania przygotowawczego	168-207	
D. R. zainicjowała przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia	Pismo oskarżonej E. R.	265	

prywatny akt oskarżenia przeciwko A. R. (1) o zniesławienie.			
Oskarżone są osobami niekaranymi.	Karty karne	2583-2584	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	E. R., A. R. (1)	Jw.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Zamieszczenie materiałów, w tym filmów i zdjęć, na koncie „(...)” na portalu społecznościowym Y. przez oskarżone.	Zeznania oskarżycielki D. R. w części	2100-2102, 2131-2135	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Wyjaśnienia oskarżonej E. R.	Wyjaśnienia oskarżonej Sąd ocenił jako jasne, spójne i logiczne. W istotnej części oskarżona opisała jednak okoliczności dotyczące	

współpracy z oskarżycielką prywatną, próbując w szczególności wykazać, iż dopuściła się ona niewłaściwego wykonania umowy dotyczącej przeprowadzenia remontu mieszkania. Podkreślenia jednak wymaga, iż okoliczności te nie były przedmiotem ustaleń Sądu bowiem rolą Sądu nie było ustalenie tych okoliczności, lecz okoliczności związanych z ewentualnym pomówieniem oskarżycielki prywatnej. Podniesione przez oskarżoną okoliczności miały dla Sądu tylko takie znaczenie, iż potwierdzały, niekwestionowany przez strony oraz wynikający z zeznań świadków, fakt istnienia głębokiego konfliktu pomiędzy stronami dotyczącego kwestii realizacji umowy. W pozostałym zakresie okoliczności te nie miały znaczenia w sprawie. Oskarżona nie kwestionowała też, iż doszło do zamieszczenia, w tym na profilach jej siostry, materiałów krytycznych wobec firmy oskarżonej, w tym tych, które zostały zamieszczone na koncie na Y. o nazwie „(...)”, co pozostaje w zgodzie m. in. z zeznaniami oskarżycielki prywatnej oraz treścią, dołączonych przez nią do protokołu przyjęcia ustnej skargi, wydruków stron z portali

		<p>społecznościowych. W końcu Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania stanowiska oskarżonej, która zaprzeczyła, aby ona lub jej siostra A. R. (1) założyły lub zamieszczały materiały na przedmiotowym koncie Y. o nazwie „(...)”. Brak było bowiem w sprawie przekonywujących dowodów, który podważyłyby to stanowisko.</p>	
<p>Zeznania oskarżycielki prywatnej D. R. w części</p>	<p>Zeznania świadka są jasne i rzetelne, świadek opisała okoliczności związane z realizacją umowy i przedstawiła własne stanowisko i oceny w zakresie prawidłowości wykonania prac, dążąc do przekonania Sądu, iż skrajnie krytyczne stanowisko oskarżonych w tym zakresie nie miało podstaw. Raz jeszcze należy podkreślić, iż przedmiotem procesu nie była kwestia prawidłowości wykonania umowy o wykonanie prac. Sąd karny nie zastępuje w tym zakresie sądu cywilnego w dokonaniu ustaleń, które są przedmiotem właściwego postępowania cywilnego, zainicjowanego przez oskarżone i ich matkę. Świadek w sposób szczerzy, jasny i rzetelny opisała także okoliczności dotyczące zidentyfikowania przez świadka materiałów</p>		

	<p>zamieszczonych na przedmiotowym koncie i konsekwencje w obszarze prowadzonej działalności zawodowej i gospodarczej jakie ją spotkały w związku z umieszczeniem zdjęć i filmów na koncie na Y.. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań świadka w zakresie negatywnych konsekwencji jakie ją spotkały. Na podstawie zeznań świadka Sąd ustalił nadto, że strony pozostają w głębokim konflikcie, zainicjowały liczne postępowania sądowe przeciwko sobie nawzajem.</p>	
<p>Zeznania świadków: T. K., A. R. (2), T. M., M. Ł., M. Z., M. Ż.</p>	<p>Zeznania świadków są jasne i rzetelne, przy czym dotyczą przede wszystkim okoliczności związanych z wykonaniem umowy zawartej ze spółką oskarżycielki prywatnej. Świadczy nie mieli wiedzy na temat tego, kto na Y. założył konto o nazwie „(...)”, a następnie zamieszczał na nim materiały wskazane przez oskarżycielkę prywatną.</p>	
<p>Dowody z dokumentów</p>	<p>Treść kopii dokumentów jest niesprzeczna z pozostałym materiałem dowodowym, nie była kwestionowana w toku postępowania, znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej i zeznaniach świadków. Dowody z dokumentów miały istotne znaczenie</p>	

	dla ustalenia przez Sąd okoliczności, że strony toczą ze sobą od dłuższego czasu spory na tle wykonania umowy, prowadzą liczne spory sądowe w tym zakresie.		
Karty karne	Dokumenty urzędowe, ich treść jest niesprzeczna z pozostałym materiałem dowodowym, nie kwestionowane w toku postępowania.		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1	Zeznania D. R. w części	Twierdzenie oskarżycieli prywatnej, iż to oskarżone zamieściły materiały w postaci zdjęć i filmów na koncie założonym na portalu Y. o nazwie „(...)” nie znalazły potwierdzenia w jakimkolwiek dowodzie. Miało ono w istocie charakter dowolny, o czym Sąd wypowie się szerzej w dalszej części uzasadnienia.	
<i>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Nie dotyczy			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Nie dotyczy			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Nie dotyczy			
#	3.4. Umorzenie postępowania	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

Nie dotyczy			
#	3.5. Uniewinnienie	I	A. R. (1), E. R.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie doprowadziła Sąd do przekonania, że brak było dostatecznych podstaw do przyjęcia, iż oskarżone popełniły czyn zabroniony z art. 212 § 2 k.k. W myśl zaś art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. w takim przypadku Sąd był zobowiązany do wydania wyroku uniewinniającego.</p> <p>Zgodnie z treścią przepisu art. 212 § 1 k.k. – karze podlega ten, kto pomawia inną osobę, grupę osób, instytucję, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Przedmiotem ochrony tego przepisu jest więc cześć człowieka, rozumiana, jako jego honor, dobre imię oraz godność osobista. Czyn ten popełnia ten, kto pomawia inną osobę lub</p>			

podmiot zbiorowy, to jest zarzuca im coś, posądza o coś, oskarża, niesłusznie coś przypisuje. Treścią pomówienia mogą być właściwości (np. alkoholizm, zboczenie seksualne) lub sposób postępowania (np. sprzedajność, utrzymywanie kontaktów ze światem przestępczym), które mają charakter poniżający w opinii publicznej albo podrywający zaufanie społeczne. Przepięstwo zniesławienia ma charakter formalny, co oznacza, że do uznania go za dokonane nie jest konieczne występienie skutku w postaci poniżenia w opinii publicznej pomawianego podmiotu lub utraty przez niego zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub działalności. Wystarczy sama tylko taka możliwość. Jest to przepięstwo, które można popełnić tylko umyślnie. Sprawca musi mieć świadomość, iż jego wypowiedź zawiera nieprawdziwe zarzuty w stosunku do innej osoby czy instytucji oraz, że w ten sposób naraża na szwank ich dobre imię. Zgodnie z art. 212 § 2 k.k., surowszej karze podlega sprawca czynu określonego w art. 212 § 1 k.k., jeśli czynu dopuszcza się za pomocą środków masowego komunikowania się.

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy podkreślenia wymaga, iż w sprawie nie budziło wątpliwości Sądu ani zamieszczenie na portalu Y. na koncie o nazwie „(...)” zdjęć i filmów dotyczących przeprowadzenia prac remontowych w lokalu przy ul. (...) w W. ani bardzo krytyczny charakter tych materiałów dla oskarżycielki prywatnej i jej działalności gospodarczej oraz to, iż zamieszczenie tych publikacji negatywnie odbiło się na życiu zawodowym D. R.. Wszystkie te aspekty były bardzo szczegółowo opisane przez oskarżycielkę prywatną i wielokrotnie podnoszone, nie tylko zresztą przez nią samą, ale także przez niektórych świadków powołanych przez oskarżenie. Nie zmienia to jednak tego, iż warunkiem przypisania odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa zniesławienia było w niniejszej sprawie wykazanie, że to oskarżone zamieściły na przedmiotowym koncie zdjęcia i filmy dotyczące prac remontowych w lokalu przy ul. (...) w W.. Z aktu oskarżenia jednoznacznie bowiem wynika, iż do zniesławienia D. R. miało dojść na skutek

zamieszczenia materiałów na koncie na portalu Y. o nazwie „(...)”. W związku z tym oskarżycielce prywatnej spoczywał obowiązek wykazania przed Sądem, iż to oskarżone rozpowszechniały i utrzymywały na tym koncie materiały audiowizualne i słowne. Zdaniem Sądu, temu obowiązkowi oskarżycielka prywatna nie podołała. Nie przedstawiła bowiem Sądowi żadnego dowodu wykazującego, iż to A. R. (1) lub E. R. zamieściły materiały na koncie na Y., a konkretnie, jak wskazano w zarzucie sformułowanym w piśmie procesowym z dnia 29 maja 2020 r., że A. R. (1) była odpowiedzialna za rozpowszechnianie przedmiotowych materiałów, a E. R. za dobór, pozyskanie tych materiałów i ich przygotowanie do rozpowszechnienia. Dobitnie przeczy temu twierdzeniu stanowisko D. R. przedstawione w ustnej skardze złożonej na Policji w dniu 10 grudnia 2017 r. Z protokołu przyjęcia ustnej skargi wprost wynika, iż D. R. nie знаła sprawcy czynu, o którym zawiadomiła. Jak wynika z protokołu, materiały na koncie miała zamieszczać nieznana jej osoba (k. 1). Oskarżycielka prywatna podała co prawda, iż materiały te należały do

E. R. i A. R. (1), a następnie opisała całość relacji z oskarżonymi, ale nie wskazała na żadną z tych osób, jako na sprawcę czynu. Podobnie na wezwania skierowane przez Sąd, oskarżenie nie wskazało A. R. (1) ani E. R. jako oskarżonych o zniesławienie D. R., tylko kolejni pełnomocnicy domagali się ustalenia osoby, która założyła i korzystała z konta. Dopiero niepowodzenie prób pozyskania informacji od właściciela portalu Y. (w zasadzie brak reakcji na postanowienia Sądu) spowodowało, iż pismem z dnia 20 września 2019 r., stanowiącym odpowiedź na kolejne wezwanie Sądu, pełnomocnik oskarżycielki prywatnej wskazała na A. R. (1) i E. R. jako na oskarżone (k. 250). Zestawienie tych okoliczności dobitnie świadczy o tym, iż sama oskarżycielka prywatna miała świadomość braku dowodów wskazujących na zamieszczenie materiałów na przedmiotowym koncie przez oskarżone. Ten stan nie uległ zmianie pomimo przeprowadzonego na rozprawie postępowania dowodowego. Żaden z tych przesłuchanych świadków (poza oczywiście samą D. R.) nie miał wiedzy, aby to oskarżone zamieściły sporne materiały na koncie. Oskarżona E. R. zaprzeczyła, aby ona lub jej siostra dopuściły się

tego zachowania. Wbrew twierdzeniu oskarżenia, w żadnym innym postępowaniu oskarżone nie przyznały, aby założyły lub korzystały z konta o nazwie „(...)”. Przypomnieć zaś w tym miejscu należy, iż oskarżonemu wolno odczytać na rozprawie jedynie protokół jego uprzednio złożonych wyjaśnień (art. 389 k.p.k.). Niedopuszczalne zaś jest odwoływania się do tego, co oskarżony w innym postępowaniu zeznał w charakterze świadka (abstrahując już od faktu, że w postępowaniu Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia II K 639/17, do którego odwołał się pełnomocnik oskarżycielki prywatnej w swoim piśmie z dnia 29 maja 2020 r., brak jest wzmianki o koncie o nazwie „(...)”). W toku przewodu sądowego, na wniosek pełnomocnika oskarżycielki prywatnej, Sąd ponownie zwrócił się do operatora portalu Y. o podanie danych dotyczących wskazanego konta, ale także to żądanie zostało zignorowane przez firmę (...) Ireland (...).

Na poparcie swojego stanowiska, pełnomocnik oskarżycielki prywatnej odwołał się do zasad logiki, z których ma wynikać, iż tylko oskarżone mogły dopuścić się czynu objętego aktem oskarżenia z uwagi

na istnienie głębokiego konfliktu pomiędzy stronami dotyczącego prac remontowych w lokalu należącym do A. R. (1). Odnosząc się do tego argumentu należy podnieść, iż zasady logiki, zgodnie z art. 7 k.p.k., służą ocenie dowodów, ale nie zastępują ich w procesie czynienia ustaleń faktycznych. Jak trafnie podniosła oskarżona, te same zasady logiki mogą prowadzić do całkowicie odmiennego stanowiska, od tego, które prezentuje oskarżenie. E. R. wskazała, a znalazło to potwierdzenie w zeznaniach D. R. oraz wydrukach stron z portali społecznościowych, że oskarżone, a zwłaszcza A. R. (1) pod własnym nazwiskiem i korzystając z własnych profili na portalach, prezentowały bardzo krytyczne stanowiska i oceny w zakresie sposobu i jakości wykonania prac przez firmę oskarżycieli prywatnej. Co więcej, jak przyznała to sama D. R., część materiałów zamieszczonych przez oskarżone, zostało następnie opublikowanych na spornym koncie na portalu Y.. Rodzi się w takiej sytuacji pytanie o celowość posługiwania się anonimowym kontem w celu zaszkodzenia reputacji oskarżycielki prywatnej skoro oskarżone podjęły

działalność w tym zakresie pod własnym nazwiskiem, nie kryjąc swojego stanowiska i ocen. Można oczywiście wywodzić, iż założenie kolejnego konta, na którym umieszczono materiały krytyczne dla oskarżycielki prywatnej, miało na celu zwiększenie zasięgu oddziaływania podjętej kampanii w mediach społecznościowych, ale to twierdzenie ma w istocie charakter spekulacji. Nie zmienia ono bowiem tego, iż w sprawie niezbędne było wykazanie, iż to oskarżone zamieściły materiały na kolejnym, tym razem anonimowym, koncie, po tym, jak zostały one zamieszczone przez A. R. (1) pod swoim własnym nazwiskiem. Jak widać, odwołanie się do zasad logiki, nie znosi ciężaru dowodzenia, który spoczywa na oskarżycielu.

O zamieszczeniu przez oskarżone materiałów na przedmiotowym koncie w żadnym razie nie świadczy także użycie określenia (...)” w nazwie konta. Nie sposób nawet wskazać, w jaki sposób użycie tego słowa miałyby przesądzać o sprawstwie oskarżonych. Za taką okoliczność nie może zostać także uznana treść wiadomości przesłanych do oskarżycielki prywatnej przez E. R. z pytaniem o sens ryzykowania kariery dla 600.000 zł, co ma wskazywać na chęć

zmuszenia oskarżycielki prywatnej do zapłaty kwoty oraz o gotowości do kontynuowania działań, które miały zaszkodzić renomie zawodowej oskarżycielki prywatnej. Oskarżone rzeczywiście podjęły działania, na jakie wskazuje oskarżenie, tyle, że polegały one na prowadzeniu krytycznej kampanii w mediach społecznościowych pod swoim nazwiskiem oraz na wniesieniu powództwa przeciwko spółce D. R.. Tym samym realizacja motywu wskazanego przez oskarżenie, a który miał towarzyszyć oskarżonym nie wymagała, dla swojej skuteczności, posługiwania się anonimowym kontem na portalu Y..

W ocenie Sądu w tych realiach nie można przyjąć, iż oskarżycielka prywatna przedstawiła jakiegokolwiek dowody, które w sposób nie budzący wątpliwości i jednoznaczny pozwoliłyby na ustalenie sprawstwa oskarżonych. W świetle wskazanego stanowiska, bezsporne jest, iż brak było danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez oskarżone czynu zarzucanego prywatnym aktem oskarżenia. W takiej sytuacji Sąd był zobowiązany do uniewinnienia oskarżonych.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Nie dotyczy			
1.Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	O kosztach sądowych w wysokości 300 złotych z tytułu zryczałtowanych wydatków, Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt. 1 k.p.k. obciążając nimi oskarżycielkę prywatną D. R. i uznając je za uiszczone w całości.	
1.Podpis		
Sędzia Krzysztof Krysztofiuk	Grzegorz	